

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

SOLIMENA

Il diritto delle colonie greche d'Italia nelle Satire di Petronio 1906

> LAW LIBRARY

Digitized by Google

:CHIM!

XII diritto delle colonie greche d'Italia nelle Satire di Petronio

591

D. Camillo Soliména

NAPOLI LUIGI PIERRO TIP.-EDITORE Piazza Dante, 76 1906

Estratto dagli Studi in onore di Carlo Fadda

DEC. 20, 1930.

Volgendo, due anni sono, in prosa e verso italiani, per intenti esclusivamente letterarii, le satire mirabili di Petronio, più e più volte notavo, e quasi per istinto venivo commentando nei margini, la non comune efficacia dei passi — un migliaio circa — nei quali si disegna o appare di scorcio un qualche lato della vita giuridica nelle colonie greche della bassa Italia tra gli anni 1-50 di Cristo. Ebbi quindi ad immaginar possibile, e però ad imprendere senz'altro, dietro i soli chiarimenti dell' arbitro delle eleganze, una ricostruzione quasi completa di ciò che il diritto di Roma valesse e volesse in quelle colonie.

Di tale lavoro, presso che ultimato, reputo opportuno rassegnare all'avviso degli studiosi, nella forma modesta di uno « schema dei passi », le linee fondamentali, mettendo da parte per ora un quattrocento e più accenni, che per la minore loro perspicuità non potrebbero utilmente offerirsi al lettore senza un commento.

I (1-75)

Accentramento anormale della ricchezza — Latifondo — Conseguenze eventuali nella produzione agricola — Carestie.

Commercio attivissimo — Vario impiego del danaro — Pronta remunerazione del capitale.

Nummularii.

Attitudini e fortuna commerciale dei liberti.

Ordinamento plutocratico della società — Honestiores (humilioresque) —
Proletariato crescente cosmopolita — Captatio hereditatis.

Decadenza assoluta del sentimento religioso — Osservanza formale delle feste imposte dalla tradizione — Deità nuove divulgate dal commercio : loro resistenza relativa — Dispregio essenziale d'ogni religione e d'ogni rito — Iudaei.

Decadenza degli studi, della scienza, dell'arte — Vacua petulanza degli scolastici; filosofia cinica; retori — Parassitismo incurabile dei letterati.

Corruzione elettorale.

Corruzione dei giudici.

Pederastia e meretricio dilaganti — Accenni a regolamenti e consuetudini Su quest'ultimo.

- § 37. Ipse nescit quid habeat, adeo saplutus est.... Ipse Trimalchio fundos habet quam milvi volant. Tantum auri videt et nummorum nummos; argentum in hostiarii illius cella plus jacet, quam quisquam in fortunis habet. Familia vero babae! babae! non, me Hercules!, puto decumam partem esse quae dominum suum noverit.
- § 45. Relictum est illi sestertium tricenties, decessit illius pater male. Ut quadringenta impendat, non sentiet patrimonium illius, et sempiterno nominabitur. [2]
- § 48. nunc quicquid ad salivam facit, in suburbano nascitur eo, quod ego adhuc non novi. Dicitur confine esse Tarraciniensibus et Tarentinis. Nunc coniungere agellis Siciliam volo, ut cum Africam libuerit ire, per meos fines navigem.

 [3]

§ 53 actuarius (Trimalchionis) tamquam urbis
acta recitavit.
§ 77. Tu latifundia possides.
§ 44. Non, me Hercules! hodie buccam panis invenire
potui. Et quomodo? siccitas perseverat: jam anno exurio
fuit.
§ 46 omnia hoc anno tempestas dissipare pal-
lavit.
§ 38 arietes a Tarento emit; apes ab Athenis
jussit adferri obiter, ut vernaculae quae sunt, meliusculae a
Graeculis fient. Ecce intra hos dies scripsit, ut illi ex India
semen boletorum mitteretur; nam mulam quidem nullam habet
quae non ex onagro nata sit. Vides tot culcitas: nulla non
aut conchyliatum aut coccineum tomentum habet. [8
§ 53 in arcam relatum est, quod collocari non
potuit, sestertium centies. [9
§ 54. Quod autem, inquit, putamus secundum literas
difficillimum esse artificium? Ego puto medicum et nummu-
larium; nummularius per argentum aes videt. [10
§ 58. Eamus in forum et pecuniam mutuemur. [11
§ 70 attuli illi Roma munus cultros Norico ferro. [12
§ 76. Omnes naves (meae) naufragarunt Uno die
Neptunus trecenties sestertium devoravit Alteras feci
majores et feliciores Oneravi rursus vinum, lardum, fabam,
seplasium, mancipia Hoc fuit peculii mei fermentum
Uno cursu centies sestertium corrotundavi. [13
§ 83. Qui pelago credit, magno se faenore tollit. [14
§ 38. Non est quod putes illum quicquam emere: omnia
domi nascuntur, lana, cerae, piper; lacte gallinaceum si
quaesieris, invenies. Ad summam, parum illi bona lana nasce-
batur; arietes a Tarento emit, et eos curavit in gregem. Mel
atticum ut domi nasceretur, apes ab Athenis jussit adferri
obiter, ut vernaculae quae sunt, meliusculae a Graeculis fient.
Ecce intra hos dies scripsit, ut illi ex India semen boletorum

mitteretur; nam mulam quidem nullam habet quae non ex onagro nata sit. Vides tot culcitas; nulla non aut conchyliatum aut coccineum tomentum habet.

- § 38. Reliquos autem collibertos eius cave contemnas: valde succosi sunt. Vides illum qui in imo imus recumbit: hodie sua octingenta possidet: de nihilo crevit: solebat collo modo suo ligna portare.
- § 38. Quid ille qui libertini loco jacet? quam bene se habuit! Non impropero illi. Sestertium suum vidit decies: sed male vacillavit. Non puto illum capillos liberos habere; nec, me Hercules! sua culpa: ipso enim homo melior non est; sed liberti scelerati qui omnia ad se fecerunt. Scito autem, quum sociorum olla male fervet, et ubi semel res inclinata est, amici de medio. Et quam honestam negotiationem exercuit, quod illum sic vides esse? Libitinarius fuit.
- § 38. est tamen sub alapha, et non vult sibi male. Itaque proxime cum hoc titulo proscripsit:

C · POMPEIVS · DIOGENES EX · KALENDIS · IVLIIS · COENACVLVM · LOCAT IPSE · ENIM · DOMVM · EMIT [18]

- § 39. In Cancro ego natus sum: ideo multis pedibus sto, et in mari et in terra multa possideo.
- § 43. ab asse (Chrysanthus libertus) crevit, et paratus fuit quadrantem de stercore mordicus tollere. Itaque crevit, quicquid crevit, tamquam favus. Puto, me Hercules! illum reliquisse solida centum, et omnia in nummis habuit. [20]
- § 43. Plane Fortunae filius (Chrysanthi frater): in manu illius plumbum aurum fiebat. Facile est autem, ubi omnia quadrata currunt.
- § 75. virtute mea (Trimalchio inquit) ad hoc perveni. Corcillum est quod homines facit, cetera quisquilia omnia. Bene emo, bene vendo. [22]

§ 75 e 76. Tam magnus ex Asia veni, quam hic can-
delabrus est et ut celerius rostrum barbatum haberem,
labra de lucerna unguebam. Tamen ad delicias ipsimi annos
quattuordecim fui. Nec turpe est, quod dominus jubet. Ego
tamen et ipsimae [dominae] satis faciebam Ceterum
dominus in domo factus sum, et ecce cepi ipsimi cerebellum
Coheredem me Caesari fecit, et accepi patrimonium laticla-
vium Concupivi negotiari quinque naves sedificavi,
oneravi vinum — et tunc erat contra aurum — misi Romam
Omnes naves naufragarunt Uno die Neptunus trecenties
sestertium devoravit Alteras feci maiores et feliciores
Hoc fuit peculii mei fermentum Uno cursu centies sestertium
corrotundavi. Statim redemi fundos omnes, qui patroni mei
fuerant. Aedifico domum, venalicia coemo jumenta; quicquid
tangebam, crescebat tamquam favus Sustuli me de ne-
gotiatione et coepi libertos faenerare. [23
§ 34 vita vinum est: verum opimianum praesto:
Laui man tametum hanum maani at multa hanastianaa aaa

- heri non tamtum bonum posui, et multo honestiores coenabant.
- § 43. honeste vixit (il ricco disonesto Crisanto, liberto), honeste obiit. 25
 - § 45. Sed laborat hoc tempore, nec haec sola. [26
- § 46. Non es nostrae fasciae, et ideo pauperorum verba derides.
- § 71. Inscriptio quoque vide diligenter si haec satis idonea tibi videtur..... SESTERTIVM · RELIQVIT · TRECENTIES · NEC · VNQVAM · PHILOSOPHVM · AVDIVIT . 28
- § 77. Credite mihi: assem habeas, assem valeas; habes, habeberis. Sic amicus vester, qui fuit rana, nunc est rex. [29
- § 126. Ex hac nota domina mea est: usque ab orchestra quattuordecim transilit. [30
- § 137. Quisquis habet nummos, secura navigat aura fortunamque suo navigat arbitrio. [31
 - § 140. Matrona inter primas konesta. [32

- § 116. In hac urbe... quoscumque homines.... videritis.... scitote in duas partes esse divisos. Nam aut captantur aut captant. In hac urbe nemo liberos tollit, quia quisquis suos heredes habeat, non ad cenas, non ad spectacula admittitur, sed omnibus prohibetur commodis, inter ignominiosos latitat. Qui vero nec uxores unquam duxerunt nec proximas necessitudines habent, ad summos honores perveniunt. [33]
- § 124.... incidimus in turbam heredipetarum Certatim omnes heredipetae muneribus gratiam Eumolpi sollicitant.
- § 125. Quid, ajebam, si callidus captator exploratorem in Africam miserit? [35
- § 140. Matrona inter primas honesta... multas saepe hereditates... extorserat. [36]
- § 141. Captatores jam exhausti liberalitatem imminuerunt. [37
- § 1. Fabricius Veiento de religionis erroribus jam nunc ingeniose locutus est, et detexit, quo doloso vaticinandi furore, sacerdotes mysteria, illis saepe ignota, audacter publicant. [38]
- § 11. Pridie enim sacrum Isidi navigium, manubiis oneratum, vicinis scopulis adliserat. [39
- § 11. Nam Lycurgus ad Herculea sacra, quae celebrabantur in oppidulo vicino, nos duxerat... Sollemnis tardius finitis, castellum adire non potuimus. [40
- § 11.opportune me subduxi, subrepsique in puppim, ubi Isidis simulacrum erat, quod veste pretiosa sistroque argenteo spoliavi, et alias manubias e diaeta magistri sustuli.
- § 15. ... in loco semoto obvias habuimus duas mulieres stolatas haud indecores, quas lento gradu secuti sumus usque ad sacellum, quod ingressae sunt, et unde murmur insolitum, quasi voces ex antri penetralibus erumpentes, audivimus. Curiositas sacellum intrare etiam nos impulit, ibique complures, Bacchantium instar, mulieres: vidimus, quae in manu

dextra Priapinos fascinosos gestabant. Plus videre non licuit; nam, ut nos animadverterunt, tam magnum clamorem sustulere, ut intremuerit templi camera. [42

- § 17.... maior... in praecordiis dolor saevit... ne scilicet, juvenili impulsi licentia, quod in sacello Priapi vidistis, vulgetis, deorumque consilia proferatis in populo. [43]
- § 21. Uterque nostrum religiosissimis juravit verbis, inter nos periturum esse tam horribile secretum (v. passo prec.). [44
- § 44. Nemo enim coelum putat, nemo jejunium servat, nemo Iovem pili facit: sed omnes, opertis oculis, bona sua computant. Antea stolatae ibant nudis pedibus in Clivum, passis capillis, mentibus puris, et Iovem aquam exorabant: itaque statim urceatim plovebat; aut tunc aut nunquam; et omnes ridebant uvidi tamquam mures. Itaque dii pedes lanatos habent: quia nos religiosi non sumus, agri jacent. [45]
- § 48. Rogo, inquit, Agamemnon mihi carissime, numquid duodecim aerumnas Herculis tenes, aut de Ulixe fabulam, quemadmodum illi Cyclops pollicem porcino extorsit? solebam haec ego puer apud Homerum legere. Nam Sibyllam quidem Cumis ego ipse oculis meis vidi in ampulla pendere, et cum illi pueri dicerent: Σίβυλλα, τι θέλεις; respondebat illa: ἀποθανεῖν θέλω.
 - § 58. Io Saturnalia, rogo, mensis december est? [47
- § 60. Iam illic repositorium cum placentis aliquot erat positum, quod medium Priapus a pistore factus tenebat.... Rati... sacrum esse periculum tam religioso apparatu perfusum, consurreximus.
 - § 68. ... recutitus est et stertit. [49
- § 69. Vidi Romae Saturnalibus eiusmodi cenarum imaginum fieri.
 - § 102. ... circumcide nos, ut Iudaei videamur. [51
- § 137. Ecce duos aureos pono, unde possitis et deos et anseres emere.

- § 1. Haec ipsa (le lamentele dei retori) tolerabilia essent, si ad eloquentiam ituris viam facerent: nunc et rerum tumore, et sententiarum vanissimo strepitu, hoc tantum proficiunt, ut quum in forum venerint, putent se in alium terrarum orbem delatos. Et ideo ego adolescentulos existimo in scholis stultissimos fieri, quod nihil ex iis quae in usu habemus, aut audiunt, aut vident.
- § 4. Quid ergo est? Parentes obiurgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Primum enim, sicut omnia, spes quoque suas ambitioni donant: deinde, quum ad vota properant, cruda adhuc studia in forum propellunt, et eloquentiam, qua nihil esse majus confitentur, pueris induunt adhuc nascentibus. Quod si paterentur laborum gradus fieri, ut studiosi juvenes lectione severa inrigarentur, ut sapientiae praeceptis animos componerent, ut verba atroci stilo effoderent, ut, quod vellent imitari, diu audirent, ut persuaderent sibi nihil esse magnificum, quod pueris placeret: jam illa grandis oratio haberet majestatis suae pondus. Nunc pueri in scholis ludunt, juvenes ridentur in foro. [54]
- § 10. Ascylte, inquam, intelligo nobis convenire non posse: itaque communes sarcinulas partiamur, ac paupertatem nostram privatis quaestibus tentemus expellere. Et tu literas scis, et ego; ne quaestibus tuis obstem, aliud aliquid promittam: alioqui mille causse nos quotidie collident et per totam urbem rumoribus different. Non recusavit Ascyltos, et: Hodie, inquit, quia tamquam scholastici ad cenam promisimus, non perdamus noctem.
- § 39. Coelus hic.... modo fit Aries. Itaque quisquis nascitur illo signo multa pecora habet, multum lanae, caput praeterea durum, frontem expudoratam, cornum acutum. Plurimi hoc signo scholastici nascuntur et arietilli. [56]
- § 14. Ipsi qui Cynica traducunt tempora cena, nonnumquam nummis vendere verba solent. [57
 - § 39. In Piscibus (nascuntur) obsonatores et rhetores. [58

- § 42. At plures medici illum perdiderunt, immo magis malus fatus: medicus enim nihil aliud est quam animi consolatio.
- § 46. Itaque feriatis diebus solet domum (magister) venire, et quicquid dederis, contentus est. [60
- § 46.... volo illum ad domusionem aliquid de jure gustare. Habet haec res panem. Nam literis satis inquinatus est.
- § 83. Ecce autem... senex canus... (ita) ut facile appareret eum ex hac nota esse, quos odisse divites solent. [62
- § 84. Insectantur itaque, quacumque ratione possunt, literarum amatores, ut videantur illi quoque infra pecuniam positi. [63
- § 88. Noli ergo mirari, si pictura defecit, quum omnibus diis hominibusque formosior videatur massa auri, quam quicquid Apelles Phidiasque, Graeculi delirantes, fecerunt. [64.
- § 45. Sed subolfacio, quod nobis epulum daturus est Mammaea, binos denarios mihi et meis. Quod si hoc fecerit, eripiat Norbano totum favorem. Scias oportet, plenis velis hunc vinciturum.
 - § 14. Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat,
 aut ubi paupertas vincere nulla potest?

 Ipsi qui Cynica traducunt tempora cena,
 nonnumquam nummis vendere verba solent.

 Ergo judicium nihil est nisi publica merces;
 atque Eques, in caussa qui sedet, empta probet. [66]
- § 10. ... habitationem mihi prospiciam et aliquem fratrem (scil. cinaedum).
- § 11.... discussisque fortissime claustris, invenit me cum fratre ludentem: risu itaque plausuque cellulam implevit, opertum me amiculo evolvit, et: Quid agebas, inquit, frater sanctissime? quid vesticontubernium facis? [68]

Digitized by Google

- § 11. Quum olim illi (Lycurgo equiti romano) frater (scil. cinaedus) fuisset Ascyltos, pulcre nos adcepit. [69
- § 11.... de cujus (Lycurgi) parcimonia juste conquerebatur: nullam enim mercedem noctium adceperat, mensaque sicca et sterili victitarat. [70
- § 11. ubi non pauci ex nostris familiaribus voluptate tempestiva fruebantur. [71
- § 85. 88. In Asiam cum a quaestore essem stipendio eductus, hospitium Pergami accepi. Ubi cum libenter habitarem non solum propter cultum aedicularum, sed etiam propter hospitis formosissimum filium, excogitavi rationem, qua non essem patri familiae suspectus amator. Quotiescumque enim in convivio de usu formosorum mentio facta est, tam vehementer excandui, tam severa tristitia violari aures meas obscaeno sermone nolui, ut me mater praecipue tanquam unum ex philosophis intueretur. Iam ego coeperam ephebum in gymnasium deducere, ego studia ejus ordinare, ego docere ac praecipere, ne quis praedator corporis admitteretur in domum.

Forte cum in triclinio jaceremus, quia dies sollemnis ludum artaverat pigritiamque recedendi imposuerat hilaritas longior, fere circa mediam noctem intellexi puerum vigilare. Itaque timidissimo murmure votum feci et: « Domina » inquam « Venus, si ego hunc puerum basiavero, ita ut ille non sentiat, cras illi par columbarum donabo ». Audito voluptatis pretio puer stertere colpit. Itaque aggressus simulantem aliquot basiolis invasi. Contentus hoc principio bene mane surrexi electumque par columbarum attuli expectanti ac me voto exsolvi. Proxima nocte cum idem liceret, mutavi optionem et « si hunc » inquam « tractavero improba manu, et ille non senserit, gallos gallinaceos pugnacissimos duos donabo patienti ». Ad hoc votum ephebus ultro se admovit et, puto, vereri coepit, ne ego obdormiscerem. Indulsi ergo sollicito, totoque corpore citra summam voluptatem me ingurgitavi.

Deinde ut dies venit, attuli gaudenti quod promiseram. Ut tertia nox licentiam dedit, consurrexi ad aurem male dormientis « Dii » inquam « immortales, si ego huic dormienti abstulero coltum plenum et optabilem, pro hac felicitate cras puero asturconem Macedonicum optimum donabo, cum hac tamen exceptione, si ille non senserit ». Nunquam altiore somno ephebus obdormivit. Itaque primum implevi lactentibus papillis manus, mox basio inhaesi, deinde in unum omnia vota coniunxi. Mane sedere in cubiculo coepit atque expectare consuetudinem meam..... Ego aliquot horis spatiatus in hospitium reverti nihilque aliud quam puerum basiavi. At ille circumspiciens ut cervicem meam vinxit amplexu, « Rogo » inquit « domine, ubi est asturco? »

Cum ob hanc offensam praeclusissem mihi aditum, quem feceram, iterum ad licentiam redii. Interpositis enim paucis diebus, cum similis casus nos in eandem fortunam rettulisset. ut intellexi stertere patrem, rogare coepi ephebum, ut reverteretur in gratiam mecum, id est ut pateretur satis fieri sibi, et cetera quae libido distenta dictat. At ille plane iratus nihil aliud dicebat nisi hoc: « aut dormi, aut ergo jam dicam patri ». Nihil est tam arduum, quod non improbitas extorqueat. Dum dicit: « patrem excitabo », irrepsi tamen et male repugnanti gaudium extorsi. At ille non indelectatus nequitia mea, postquam diu questus est deceptum se et derisum traductumque inter condiscipulos, quibus jactasset censum meum, « videris tamen » inquit « non ero tui similis. Si quid vis, fac iterum ». Ego vero deposita omni offensa cum puero in gratiam redii ususque beneficio eius in somnum delapsus sum. Sed non fuit contentus iteratione ephebus plenae maturitatis et annis ad patiendum gestientibus. Itaque excitavit me sopitum et « numquid vis? » inquit. Et non plane jam molestum erat munus. Utcumque igitur inter anhelitus sudoresque tritus, quod voluerat, accepit, rursusque in somnum decidi gaudio lassus. Interposita minus hora pungere me manu

coepit et dicere: « quare non facimus? » Tum ego totiens excitatus plane vehementer excandui et reddidi illi voces suas: « aut dormi, aut ego jam patri dicam ». [72]

- § 7. ut in locum secretiorem venimus, centonem anus urbana rejecit, et « Hic » inquit « debes habitare ». Quum ego negarem me adgnoscere domum, video quosdam inter titulos, nudasque meretrices furtim conspatiantes. Tarde, immo jam sero intellexi, me in fornicem esse deductum: execratus itaque aniculae insidias, operui caput, et per medium lupanar fugere coepi in aliam partem. [73]
- § 8. Aliunde mulier urgebat consensum ut secum venirem. Subsequimur ergo, et conducti inter titulos, adspicimus complures utriusque sexus ludentes in cellis, adeo ubique omnes mihi videbantur satyrion bibisse. Ut conspicimur, nos c'naedica petulantia adlicere conati sunt, statimque unus alte succinctus invadit Ascylton, et super eum, grabato prostratum, molere conatus est. [74]
- § 8. Per amfractus deinde obscurissimos egressus in hunc locum me perduxit, prolatoque peculio coepit rogare stuprum. Iam pro cella meretrix assem exegerat. [75]

II (76-87)

Ius: senso lato; senso stretto — Iniuria — Ius civile. Fas — Lex.

§ 13 quo jure rem nostram vindicamus?	[76
§ 13. Iure civili dimicandum, ut, si nollet alienam	rem
domino reddere, ad interdictum veniret.	[77
§ 14. Contra Ascyltos leges timebat.	[78
§ 46 volo illum aliquid de jure gustare.	[79
§ 74 ut ex aequo jus firmum approbaret.	[80
§ 78 vigiles tumultuari suo jure coeperunt.	[81
§ 79 indormivit alienis amplexibus oblitus	juris
humani,	[82

§ 93. Vile est, quod licet, et animus errore lentus iniurias
diligit. [83
§ 107nec omen nec legem navigantium noverant. [84
§ 107. Ecce ingenuos voluntaria poenarum lege pro-
scriptos. [85
§ 108. Negat Eumolpus passurum se, ut quisquam inge-
nuos contra fas legemque contaminet. [86
§ 125. Dii deaeque, quam male est extra legem viven-
tibus! [87
III (88-121)
Populus — Plebs — Clientes — Concetto relativo della voce patria, Cives Romani — Senatorius ordo e censo senatorio — Equites Romani; fisionomia industriale dell' ordo equestris — Augustales, ed iniziale sevirato.
§ 44. Nunc populus est domi leones, foras vulpes. [88
§ 44. Itaque populus minutus laborat; nam isti majores
maxillae semper Saturnalia agunt. [89
§ 45. Videbis populi rixam inter zelotypos et amasiun-
culos. [90
§ 58 ita populus per exitum meum juret, nisi te
ubique, toga perversa fuero persecutus. [91
§ 71. Praeponam unum ex libertis sepulcro meo custodiae
causa, ne in monumentum meum populus cacatum currat. [92
§ 71. Te rogo, ut facias et totum populum sibi suaviter facientem.
facientem. [93 § 78. Ego gloriosus volo efferri; ut totus mihi populus
§ 89 non miror, si te populus lapidibus perse-
quitur. [95
§ 100 nolo habere bona, nisi quibus inviderit. [96
§ 112 posteroque die populus miratus est, qua ra-
tione mortuus isset in crucem. [97
[9]

- § 5. Cliensque coenas impotentium captet. [103
- § 30. Vestimenta mea accubitoria perdidit (inquit dispensator), quae mihi natali meo cliens quidam donaverat. [104
- § 117. ... condiscimus... de civitate sua... senem exisse, ne... clientes sodalesque filii... cerneret.
- § 45. Non mehercules patria melior dici potest, si homines haberet. [106
 - § 57. ... malui civis Romanus esse quam tributarius. [107
- § 31. Pallio enim coccineo adrasum excluderat caput, circaque oneratas veste cervius laticlaviam immiserat mappam fimbriis hinc atque illinc pendentibus.
 - § 76. ... et accepi patrimonium laticlavium. [109
- § 11. Itaque onerato Gitone sarcinulis, urbe egredimur, et ad castellum Lycurgi, equitis Romani, pergimus. Quum olim illi frater fuisset Ascyltos, pulcre nos adcepit: coetusque ibi congregatus jucundiora effecit oblectamenta. Imprimis erat Tryphaena, pulcherrima mulier, quae venerat cum Lyca, navigii domino et fundorum in vicinia maris possessore. Quas in hoc loco gratissimo voluptates hausimus, nulla vox comprehendere potest, quamvis Lycurgi mensa frugalis esset. [110]

IV (122-145)

Colonia.

Sistema stradale; viae publicae; via regia; miliaria.
Classifica dei centri abitati del gruppo — Urbs; regiones urbis; oppidum –
Oppidula — Vici — Pagi — Castella — Villae.
§ 44 haec Colonie (Neapolis) retroversus cresci
tamquam coda vituli! [12:
§ 44. Quid enim futurum est, si nec dii, nec homine
huius Coloniae miserentur? [12]
§ 57 in hanc Coloniam veni. [124
§ 76. Et sane exhortavit mathematicus, qui venera
in coloniam nostram. [125
§ 11 dein humanissime ad viam regiam me con
duxit.
§ 11et vias publicas declinantes, non quievimus. [12]
§ 15 nobis in animo erat vias publicas declinare. [128
§ 62 persuadeo hospitem nostrum, ut mecum ac
quintum miliarium veniat. [129
§ 11 urbem (Neapolim) petere destinamus. [130
§ 11 qua ad urbem iretur, petii. [13]
§ 11. Tardius igitur in urbem perveni. [132
§ 53 interpellavit saltationis libidinem actuarius, qu
tamquam urbis acta recitavit. [133
§ 81. Effugi judicium, harenae imposui, hospitem occidi
ut inter tot audaciae nomina mendicus, exul, in deversorio
Graecae urbis jacerem desertus? [134
§ 116. In hac urbe (Crotone) nemo liberos tollit. [135
§ 15 per solitarias urbis regiones gradimur. [136
§ 116 in montem sudentes conscendimus, ex que
haud procul impositum arce sublimi oppidum cernimus;a
vilico quodam Crotona esse cognovimus, urbem antiquissimam
et aliquando Italiae primam. [137
et anquando Itanae primam.

§ 11. Herculea sacra, quae celebrabantur in	oppidulo
vicino (Ercolano).	[138
§ 11. Sed vix ad medium itineris pervenimus, ecc	e nimbus
urceatim detumens in vicum proximum fugere nos c	coegit, et
diversorium ingressi, notavimus se plures, imbris	vitandi
causa, eo recepisse.	[139
§ 61 habitabamus in vico angusto.	[140
§ 11 ad pagum progredimur proediorum an	noenitate
formosissimum, ubi non pauci ex nostris familiaribus v	voluptate
tempestiva fruebantur.	[141
§ 11 ad castellum Lycurgi, equitis Roma	ani , per-
gimus.	[142
§ 11. Postero die proficiscuntur, et in castell	um per-
venere.	[143
§ 11 castellum petiturus (Lycurgus, eques R	Lomanus)
ad negotia expedienda.	[144

V (146-158)

§ 46. Aliqua die te persuadeam ut ad villam venias et

Dies togae virilis.

videas casulas nostras?

Senato: curia.

Magistrature — Praetor; praetoris lictor — Aediles; cura dell'annona; diretto intervento dell'edile nelle cose del mercato — Procurator insularum — Vigiles; cura degl'incendii.

§ 81....die togae virilis stolam sumpsit. [146 § 44. In curia autem quomodo? Singulos (Saphinius aedilis) pilabat vel tractabat: nec schemas loquebatur, sed directim. [147

§ 45. ... praetorem putabam venisse. [148

§ 15.... audimus aliquem a diversitore petentem, quod hominum genus stabulum jam nunc intraverat. Hac voce perterritus, eo egresso, ad sciendum quid esset discendi,

[145

accepique praetoris lictorem, qui pro officio curabat exterorum nomina inscribi in publicis codicibus, duos vidisse advenas domum ingredi, quorum nomina nondum in acta retulerat, et idcirco de illorum patria et occupatione inquirere. [149

- § 44. Ita meos fruniscar, ut ego puto omnia illa aedilibus fieri.
- § 44. ... habemus aedilem trium caunearum, qui sibi mavult assem quam vitam nostram. Itaque domi gaudet: plus in die nummorum adcipit, quam alter patrimonium habet. Iam scio unde adceperit denarios mille aureos: sed si nos coleos haberemus, non tantum sibi placeret. [151]
- § 44.... interim nemo curat quid annona mordet. Non, me Hercules! hodie buccam panis invenire potui... Aediles male eveniat, qui cum pistoribus colludunt: serva me, servabo te.
- § 44. ... et si perseverat haec annona, casulas meas vendam.
- § 44. Sed memini Saphinium (aedilem), tunc habitabat ad Arcum Veterem (nei pressi della Via Sapienza), me puero: piper, non homo. Is quacumque ibat, terram adurebat: sed rectus, sed certus, amicus amico, cum quo audacter posses in tenebris pugnare... Itaque illo tempore annona pro luto erat. Asse panem quem emisses, non potuisses cum altero devorare: nunc oculum bubulum vidi majorem. [154]
- § 44. Quum ageret porro (Saphinius) in foro, sic illius vox crescebat tamquam tuba... Et quam benignus! resalutare, nomina omnium reddere, tamquam unus de nobis. [155]
 - § 53. Iam etiam edicta aedilium recitabantur. [156
- § 96. ... procurator insulae Bargates a cena excitatus a duobus lecticariis in mediam rixam perfertur. [157
- § 78. Itaque vigiles, qui custodiebant vicinam regionem, rati ardere Trimalchionis domum, effregerunt januam subito, et cum aqua securibusque tumultuari suo jure coeperunt. [158]

'VI (159-218)

Homicidium: semplice; aggravato — Parricidium — Iniuria — Expilatio, sur-
reptio, subductio, furtum — Ricettazione e vendita di oggetti di prove-
nienza furtiva — Latrocinium; latrocinii aliquem arguere — Rapina —
Lenocinio — Calumnia — Scelus: turbatio sacrorum.
Supplicia — Decollatio — Serviles poenae : ad feras damnatio; ignis poena;
crux; fugitivorum epigrammata vel stigmata frontibus impressa—Exilium—
Relegatio.

§ 9. Non taces, inquit, gladiator obscoene, quem hospitis homicidam de arena ruina dimisit? 159 § 81. ... hospitem occidi.

Incriminazione — Iudicium — Reus; reus confitents — Laesi; querella.

[160

§ 130. ... hominem occidi. [161

§ 137. Expiare liceat... etiam si omicidium fecissem. [162 § 107. ... qui amicos (laedit, appellatur) paulo minus quam parricida. [163

§ 106. Nec se minus grandi vexatam iniuria quam Lycam, cuius pudoris dignitas in contione proscripta sit. [164

§ 107. ... patimini liberos homines ire sine iniuria, quo destinant. 165

§ 108. ... usurum me viribus meis clara liberaque voce clamavi, ni abstineret a Gitone iniuriam mulier damnata et in toto navigio sola verberanda. [166

§ 11. ... ne... possemus... ipsimet expilari. [167

§ 11. Dum amicimur diligenter, mihi in mentem venit occidere custodes, villamque expilare. T 168

§ 11. ... expilatio placuit ... et quod pretiosus erat, subducimus. T 69

§ 11. Tunc Ascyltos, collecto spiritu, exaggeravit quanta cum laetitia villam Lycurgi, hominis avarissimi, expilaverat. 170

§ 11. ... eo absente, superbum pallium ephippio adligatum loris solutis subripui. [171

§ 11. Impediebat frequentia ne observaremur: sic faci-
lius in turba quid furari possemus curiosis investigabamus
oculis. [172
§ 11. Ut illum vidi, furtum ostendi. [173
§ 22 ad quem ictum exclamavit illa, pariterque et
fures prodidit et partem ebriorum excitavit. [174
§ 22 duo Syri, expilaturi lagenam, triclinium intra-
verunt. [175
§ 30 subducta sibi vestimenta. [176
§ 128 versat manus improba furtum. [177
§ 138. Aniculae eandem viam tentant, et: « Prende
furem » clamant. [178
§ 12. Veniebamus in forum deficiente jam die, in quo
notavimus frequentiam rerum venalium, non quidem precio-
sarum, sed tamen quarum fidem male ambulantem obscuritas
temporis facilime tegeret. [179
§ 11 paucis narravi latrocinia (compiuti sulla nave
di Lica). [180
§ 11. Lycas exploratores misit, et praecipue ad maris
littus, adcepitque nos ad navigium ivisse, sed de latrocinio
nihil. [181
§ 9. Non taces, nocturne percussor? [182
§ 11 ne latrocinii argui possemus. [183
§ 12. Quum ergo et ipsi raptum latrocinio pallium detu.
lissemus [184
§ 13quod fortuna me a turpissima (latrocinii) suspi-
cione dimiserat. [185
§ 15. Neque enim res tantum quae videretur in contro-
versiam esse, sed longe aliud quaeri, in utra parte scilicet
latrocinii suspicio haberetur. [186
§ 17 ubi et fabulas antecessura latrocinia didici-
stis? [187
§ 26. Postero die egredientes duos ex nostris raptoribus
offendimus [188

§ 26. Raptor tamen debellatus humi jacebat. [189
§ 82 notavit me miles, sive ille planus fuit sive
nocturnus grassator Despoliatus paulatim coepi grassa-
toris audaciae gratias agere. [190
§ 91 latrones jussit crucibus affigi. [191
§ 117. Atquin promitto, quicquid exigeret, dummodo
placeret vestis, rapinae comes, et quicquid Lycurgi villa
grassantibus praebuisset. [192
§ 84. Nunc veteranus est latro et ipsis lenonibus doc-
tior. [193
§ 15 ridere acumen non minus concionum, quam
calumniantium coepimus. [194
§ 16 sacra ante cryptam turbastis. [195
§ 17 admisistis inexpiabile scelus. [196
§ 130 templum violavi. [197
§ 137 occidisti Priapi delicias Itaque si magi-
stratus hoc scierint, ibis in crucem. [198
§ 107. Eo majora meruerunt supplicia. [199
§ 51 jussit illum Caesar decollari. [200
§ 115. Ferae tamen corpus lacerabunt. Tamquam melius
ignis accipiat: immo hanc poenam gravissimam credimus
ubi servis irascimur. [201
§ 53. Mithridates servus in crucem actus est. [202
§ 103 hic continuo radat utriusque non solum capita
sed etiam supercilia. Sequar ego frontes notans inscriptione
sollerti, ut videamini stigmate puniti Non est dilata fallacia
capitaque cum superciliis denudanda tonsori praebuimus
Implevit Eumolpus frontes utriusque ingentibus literis et
notum epigramma fugitivorum per totam faciem liberali manu
duxit. [203
§ 105. Tryphaena lacrimas effudit decepta supplicio
- vera enim stigmata credebat captivorum frontibus im-
pressa — sciscitarique submissius coepit, quod ergastulum
intercenisset errantes aut cuius tam crudeles manus in hoc

Supplicium datassent. Meraisse quidem contamenam anduam
fugitivos, quibus in odium bona sua venissent. [204
§ 105. Hoc jussi ut notae quoque literarum non
adumbratae comarum praesidio totae ad oculos legentium
acciderent. [205
§ 106. Utinam quidem hac se inscriptione maculassent:
haberemus nos extremum solacium Nunc sumus adumbrata
inscriptione derisi. [206
§ 107. Servitia ecce in frontibus cernitis et vultus in-
genuos voluntaria poenarum lege proscriptos. [207
§ 111 imperator provinciae latrones jussit crucibus
affigi Proxima nocte miles cruces asservabat, ne quis
ad sepulturam corpus detraheret. [208
§ 112. Itaque unius cruciarii parentes, ut viderunt laxatam
custodiam, detraxere nocte pendentem supremoque manda-
verunt officio. At miles ut postero die vidit unam sine
cadavere crucem, veritus (est) supplicium. [209
§ 126. Ego adhuc servo nunquam succubui, nec hoc
dii sinant, ut amplexus meos in crucem mittam. [210
§ 139 ultimo coepit dicere, te noxam meruisse datu-
rumque serviles poenas, si laesus in querella perseverasset. [211
§ 81 sua quoque confessione dignus exilio. [212
§ 53 Bajas relegatus. [213
§ 15. Ceterum adparebat nihil aliud quaeri, nisi ut
nos metu criminis non veniremus ad constitutum. [214
§ 81. Effugi judicium. [215
§ 107. Quid debent laesi facere, ubi rei ad poenam
confugiunt? [216
§ 130. Habes confitentem reum Proditionem feci,
hominem occidi, templum violavi; in haec facinora quaere
supplicium. [217
§ 139 si laesus in querella perseverasset. [218
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

VII (219-247)

Lis — Controversia — Caussa. Tribunal — Iudex — Eques, in caussa qui sedet — Ius dicere — Iudicium — Iudicis sententia. Constituta lis - Constitutum habere. Sequester. Advocati; causidici — Caussas agere, peragere — Iurisconsulti. § 14. Contra Ascyltos leges timebat, et: Q uis, ajebat hoc loco nos novit? aut quis habebit dicentibus fidem? Mihi, plane placet emere, quamvis nostrum sit, et parvo aere recuperare potius thesaurum, quam in ambiguam litem descendere. 219 § 15. Et liberatos querela jussit pallium deponere, quod solum litem faciebat. 220 § 15. ... res... quae videretur in controversiam esse. [221 § 48. Quam controversiam hodie declamasti? § 48. ... nescio quam controversiam exposuit. Statim Trimalchio: Hoc, inquit, si factum est, controversia non est; si factum non est, nihil est. 223 § 107. Noli, inquit, caussam confundere, sed impone singulis modum... vide ne deteriorem facias... caussam. § 108. ... solacia magis litis quam virium auxilia. [225] § 14. Atque Eques, in caussa qui sedet, empta probat. | 226 § 15. ... flagitabant uti... postero die Iudex querelam inspiceret. 227 § 80. ... commisi... judici litem. 228 § 112. ... nec se expectaturum judicis sententiam. [229 § 71. Te rogo, ut... facias... me in tribunali sedentem praetextatum cum anulis aureis quinque. § 70. Cum... jus inter litigantes diceret, neuter sententiam tulit. [231

§ 112. ... gladio jus dicturum ignaviae suae.

232

8	§ 53 j	udicium	inter cu	bicularios a	cțu	m (nell'àm	bite
della	familia	e della	potestà	dominica,	a s	imiglianza	de
giudiz	zî tra libe	ri).				[233

- § 15. ...adparebat nihil aliud quaeri, nisi ut... nos... non veniremus ad constitutum.
 - § 18. ... a constituta lite dimitto. [235]
- § 57.... assem aerarium nemini debeo; constitutum habui nunquam; nemo mihi in foro dixit: Redde quod debes.
- § 15. Iam sequestri placebant, et nescio quis ex concionibus, calvus, tuberosissimae frontis, qui solebat aliquando et caussas agere, invaserat pallium, exhibiturumque crastino die adfirmabat.
- § 4. Nunc pueri in scholis ludunt, juvenes ridentur in foro.
- § 5. ...i ngentis quatiat Demosthenis arma.... Interdum subducta foro det pagina cursum et cortina sonet celeri districta meatu.
- § 15. Ceterum adparebat nihil aliud quaeri, nisi ut semel deposita vestis inter praedones strangularentur, et nos metu criminis non veniremus ad constitutum. [240]
- § 15. ... et nescio quis ex concionibus, calvus.... qui solebat aliquando et caussas agere, invaserat pallium. [241
- § 15....advocati tamen jam paene nocturni, qui volebant pallium lucrifacere, flagitabant uti apud se utraque deponerentur, ac postero die Iudex querelam inspiceret. [242]
- § 46. Quod si resilierit, destinavi illum artificii docere, aut tonstrinum aut preconem aut certe causidicum... Ideo illi cotidie clamo: Primigenii, crede mihi, quicquid discis, tibi discis. Vides Phileronem causidicum: si non didicisset, hodie famem a labris non abigeret. Modo, modo collo suo circumferebat onera venalia, nunc etiam adversus Norbanum se extendit.
 - § 48. ... etiam si caussas non ago... literas didici. [244

§ 110. Eumolpus... periclitantium advocatus. [245 § 137.... peragat caussas sitque Catone prior. [246 § 137.... jurisconsultus « paret , non paret » habeto

§ 137....jurisconsultus « paret, non paret » habeto atque esto quicquid Servius et Labeo. [247]

VIII (248-463)

Liberi - Ingenui.

Servile officium — Concetto tradizionale della servitù: concetto nuovo — Servi; mancipia,

Servi publici.

Familia e sue partizioni — Servi empticii, domi nati, testamento relicti, sua sponte servientes — Varia provenienza dei componenti la familia — Eunuchi — Servorum decuriae — Servorum classes — Pueri; pueri capillati, ad domini delicias — Ancillae — Categorie di servi a norma delle loro mansioni: dispensator; ostiarii, atrienses; cursores e magister cursorum, lecticarii, tabellarii; nomenclatores; balneatores; muliones, pistores, coci; introductores, tricliniarches, ad mensam ministri, ad mensam scissores, ad mensam divisores; histriones, comoedi, symphoniaci, cymbalistriae, choraulae, cornicines, petauristarii; jatraliptae; cubicularii; sutores; gladiatores, bestiarii, tortores; quasillariae; vilici — Conturbernium.

Domus: senso stretto; senso lato — Domicilium — Dominus — Dominicum imperium, dominicus jussus, dominicum edictum — Coazione dominica: sua portata; sue forme prevalenti.

Manomissione: solenne; inter amicos; testamentaria — Vicesima delle manomissioni.

Liberti — Colliberti — Segno esteriore della manomissione — Nome dei manomessi — Loro « carriera » — Annuli aurei.

Patroni.

§ 57. ... nemo tamen sciit, utrum servus essem an liber.

§ 81. ... aut vir ego liberque non sum, aut noxio sanguine parentabo iniurae meae. [249]

§ 81. ... stupro liber, stupro ingenuus. [250

§ 117. Nec minus liber sum quam vos. [251

§ 57. ... ingenuum nasci tam facile est quam « accede istoc ». [252

Digitized by Google

§ 107 jacent juvenes ingenui, honesti Ecce
ingenuos voluntaria poenarum lege proscriptos. [253
§ 107 invidiam facis nobis ingenuos honestosque
clamando. [254
§ 108. Negat passurum se, ut quisquam ingenuos
contra fas legemque contaminet. [255
§ 113. Si quid ingenui sanguinis habes, non pluris illam
facies, quam scortum. [256
§ 39. Patrono meo ossa bene quiescant, qui me hominem
inter homines voluit esse. [257
§ 71. Amici, inquit, et servi homines sunt et aeque unum
lactem biberunt, etiam si illos malus fatus oppressit. [258
§ 76. Oneravi fabam, seplasium, mancipia. [259
§ 26 et Gitona, libentissime servile officium tuentem
usque hoc, jubemus in balneo sequi. [260
§ 63. Cum adhuc capillatus essem, nam a puero vitam
Chiam gessi, ipsimi nostri delicatus decessit Redimus iterum
ad officium. [261
§ 74 respiciens ad familiam Trimalchio Abite, ut
alii veniant ad officium. [262
§ 139. Unus ex noviciis servulis subito accurrit et mihi
dominum iratissimum esse affirmavit, quod biduo jam officio
defuissem. [263
§ 97 intrat stabulum praeco cum servo publico
Publicus vero servus insertans commissuris secures claustrorum
firmitatem laxavit. [264
§ 98. At non servus publicus tam languide agit. [265
§ 11. Familia (servorum) primo somno sepulta, Ascyltos
nostras sarcinulas humeris imposuit, et per muri ruinam,
antea observatam, transiens, diluculo ad villam pervenit. [266
§ 11. Libidine concitatus me (Lycas) prosequitur. Try-
phaena autem cor meum possidente, aures Lycae negavi:
denegatione tamen ardentior factus, me quoque sequebatur,
et meam noctu cellulam intravit: sed, precibus fastiditus, ad

violentiam in me conversus, tam vehementer exclamavi, ut, excitata familia (servorum) et Lycurgo favente, a molesti impetu liberatus evasi. [267

- § 22. Iam ego etiam tot malis fatigatus minimum veluti gustum hauseram somni: idem et tota inter forisque familia (servorum) fecerat, atque alii circa pedes discumbentium sparsi jacebant, alii parietibus adpliciti, quidam in ipso limine coniunctis marcebant capitibus. [268]
- § 31. Ego experiri volui an tota familia cantaret: itaque potionem poposci. [269
- § 36. Damus omnes plausum a (servorum) familia inceptum.
- § 37. Familia vero babae! babae! non, me Hercules! puto decumam partem esse quae dominum suum noverit. [271
 - § 45. ... familia non lanisticia, sed plurimi liberti. [272
- § 50. Plausum post hoc automatum familia dedit et « Gaio feliciter » conclamavit. [273]
 - § 52. ... concinente tota familia: Μάδεια, Περιμάδεια. [274
 - § 54. Conclamavit familia, nec minus convivae. [275
- § 59. ... clamorem Homeristae sustulerunt, interque familiam discurrentem vitulus in lance donaria elixus allatus est. [276]
- § 64. ... jussit adduci praesidium domus familiaeque. Nec mora, ingentis formae adductus est canis catena vinctus. [277
- § 67. Et coeperat surgere, nisi signo dato Fortunata quater amplius a tota familia (serv.) esset vocata. [278]
- § 70. ... totum triclinium (servorum) familia occupaverat. [279
 - § 71. Flebat... denique tota (servorum) familia. [280
- § 71.... haec omnia publico, ut familia mea jam nunc sic me amet tamquam mortuum.
- § 74. Sumptis igitur matteis respiciens ad familiam Trimaichio: Quid vos, inquit, adhuc non cenastis? Abite, ut alii veniant ad officium. [282]

- § 101. Lichas... dominus... familiae negotiantis. [283 § 108. Thyphaenae familia nudas expedit manus. [284
- § 141. Ex Africa navis... cum pecunia tua et familia (servorum) non venit.
- § 132....convocat... familiae... sordidissimam parteu... Eicitur et Proselenos, Chrysis vapulat, totaque familia tristis inter se mussat quaeritque, quis dominae hilaritatem confuderit.
- § 47. Continuoque cocum vocari jussit... et clara voce: Ex quota decuria es? Cum ille se ex quadragesima respondisset: Empticius an, inquit, domi natus? Neutrum, inquit cocus, sed testamento Pausae tibi relictus sum. [287]
- § 29. Erat autem venalicium titulis pictum, et ipse Trimalchio capillatus caduceum tenebat, Minervaque ducente, Romam intrabat. [288]
 - § 57. ... ipse me dedi in servitutem. [289
 - § 22. ... duo servi Syri... triclinium intraverunt. [290
- § 34. Subinde intraverunt duo Aethiopes capillati, cum pusillis utribus, quales solent esse qui arenam in amphitheatro spargunt. [291]
- § 102. Quidni? inquit Giton, etiam circumcide nos, ut Iudaei videamur, et pertunde aures, ut imitemur Arabes, et increta facies, ut suos Gallia... putet. [292]
- § 102....tamquam servi Aethiopes... praesto tibi erimus.
- § 27.... duo spadones in diversa parte circuli stabant, quorum alter matellam tenebat argenteam, alter numerabat pilas.
 - § 27. ... matellam spado ludenti subiecit. [295
- § 47... cocum vocari jussit, et non expectata eletione nostra maximum natu jussit occidi, et clara voce: ex quota decuria es? Cum ille se ex quadragesima respondisset: Empticius an, inquit, domi natus? [296]
 - \S 47. Vide ergo, ait, ut diligenter ponas; si non, te

Age, inquit, nunc et puerum dividamus Puer tangeba
utriusque genua cum fletu. [313
§ 16. Ego sum ancilla Quartillae. [314
§ 18. Idem ex altera parte et ancilla fecit. [315
§ 19. Ascyltos cum ancilla [316
§ 20. Ancilla Psyche vocabatur. [317
§ 105 ancillae etiam ad vapulantem decurrunt
Ancillae pariter proclamant: Giton est, Giton, inhibete cru-
delissimas manus: Giton est, domina, succurre. [318
§ 108 ne ancillarum quidem clamor aciem de-
stituit. [319
§ 110 ancilla Tryphaenae Gitona in partem navis
inferiorem ducit. [320
§ 111 nec minus avide replevit se cibo quam an-
cilla. [321
§ 126 rogavi ancillam, ut in platanona perduceret
dominam Nec diu morata dominam producit. [322
§ 126. Multum risit ancilla Ego adhuc servo nunquam
succubui. [323
§ 22. Iam et tricliniarches experrectus lucernis occiden-
tibus oleum infuderat. [324
§ 22 quum intrans cymbalistria, et concrepans aera,
omnes excitavit. [325
§ 28. In aditu autem ipso stabat ostiarius prasinatus. [326
§ 29 non longe ab ostiarii cella. [327
§ 28 ad caput eius cum minimis symphoniacus tibiis
adcessit, et tamquam in aurem aliquid secreto diceret, toto
itinere cantavit. [328
§ 28 lecticae impositus est, praecedentibus phale-
ratis cursoribus quatuor. [329
§ 28. Tres interim jatraliptae in conspectu eius faler-
num potabant. [330
§ 29. Notavi etiam in porticu gregem cursorum cum
magistro se exercentem. [331

g 29. Interrogare ego atriensem coepi.	$[33^2]$
§ 29 quemadmodum dispensator factus ess	et
pictor reddiderat.	[333
§ 30. Cinnamus dispensator.	[334
§ 30 quum conaremur in triclinium intrare, e	xcla
mavit unus ex pueris, qui super hoc officium erat pos	situs
Dextro pede.	[335
§ 31. Vinum dominicum ministratoris gratia est.	[336
§ 32. In his eramus lautitiis, quum ipse Trimalchi	o ad
symphoniam adlatus est.	[337
§ 33. Adcessere continuo duo servi, et ova div	isere
convivis.	[338
§ 34. Insecutus est lecticarius.	[339
§ 34 quum subito signum symphonia datur.	[340
§ 36. Processit statim scissor, et ad symphoniam ita	gesti-
culatus laceravit obsonium, ut putares essedarium hyd	raule
cantante pugnare.	[341
§ 37. Argentum in hostiarii illius cella plus jacet,	quan
quisquam in fortunis habet.	[342
§ 40 donec advenerunt ministri, ac toralia p	ropo
suerunt toris.	[343
§ 40. Ceterum ad scindendum aprum adcessit	bar-
barus ingens, fasciis cruralibus adligatus et alicula subor	natus
polymita.	[344
§ 40. Statim pueri adcesserunt et caryotas ac	l nu
merum divisere coenantibus.	[345
§ 45 habet et dispensatorem Glyconis, qu	ıi de
prehensus est, cum dominam suam delectaretur Quid s	ervus
peccavit, qui coactus est facere?	[346
§ 45. Dedit gladiatores sestertiarius iam decrepit	os
jam meliores bestiarios vidi.	[34]
§ 47 tres albi sues in triclinium adducti sur	ıt ca
pistris et tintinnabulis culti, quorum unum bimum no	men

clator esse dicebat, alterum trimum, tertium vero	jam
sexennem.	[348
§ 47 mei coci etiam vitulos aeno coctos soles	nt fa-
cere. Continuoque cocum vocari jussit.	[349
§ 49 despoliatur cocus atque inter duos to	rtores
moestus consistit.	[350
§ 49. Voca, voca cocum in medio Despo	liatur
cocus.	[351
§ 49. Recepta cocus tunica cultrum arripuit.	[352
§ 50. Nec non cocus potione honoratus est et arg	entea
corona.	[353
§ 53. Petauristarii autem tandem venerunt Cet	erum
duo esse in rebus humanis (Trimalchio dicebat), quae l	iben-
tissime spectaret, petauristarios et cornicines.	[354
§ 53 atriensis Baias relegatus.	[355
§ 53 liberta in balneatoris contubernio d	epre-
hensa.	[356
§ 53 et comoedos, inquit, emeram, sed malui	illos
Atellaniam facere.	[357
§ 53 judicium inter cubicularios actum.	[358
§ 53. Iam recitabantur nomina vilicorum.	[359
§ 53 choraulen meum jussi Latine cantare.	[360
§ 54. Nec enim adhuc exciderat cocus ille, qui o	blitus
fuerat porcum exinterare.	[361
§ 60. Priapus a pistore factus.	[362
§ 60 timui me petauristarius aliquis de	escen
deret.	[363
§ 64 adductus est canis catena vinctus, ad	moni
tusque ostiarii calce, ut cubaret.	[364
§ 68. Desperatum valde ingeniosus est: idem suto	or est
idem cocus, idem pistor.	[36
§ 72. Servavit nos atriensis, qui interventu s	uo
planarit Cum algentes utique noticesmus ab atr	

ut nos extra januam emitteret: Erras, inquit, si putas	s te
exire hac posse, qua venisti.	366
§ 74. Laceratus (est) ab illo doctissimo coco. [367
§ 77. Habet hostiarii cellam perbonam. [368
§ 78. Trimalchio cornicines in triclinium jussit	ad-
duci Consonuere cornicinés funebri strepitu.	369
§ 79. Et forsitan pernoctassemus in limine, ni tabella	rius
Trimalchionis intervenisset X vehiculis dives.	370
§ 96a duobus lecticariis persertur.	37 I
§ 126. Quaedam enim feminae sordibus calent,	nec
libidinem concitant, nisi aut servos viderint aut statores al	
cinctos. Harena alias accendit aut perfusus pulvere mulio	aut
	372
_	373
	374
§ 53 liberta in balneatoris contubernio de	pre-
	375
§ 57 contubernalem meam (inquit Trimalchic	
collibertus) redimi, ne quis in sinu illius manus terger	
The state of the s	376
§ 70. Permitto, inquit, Philargyre et Cario die	: et
-	37:7
§ 71. Philargyro (inquit Trim.) etiam fundum lego	
	3.78
	379
§ 64 jussit adduci praesidium domus familiaeq	-
Nec mora, ingentis formae adductus est canis catena v	
-	380
§ 71. Valde enim falsum est vivo quidem domos cu	
esse, non curari eas, ubi diutus nobis habitandum est. [
•	382
	383
-	384
§ 88. Ipse enim domum emit.	385

§ 92 sua veste errantem circumdedit ac do	mun
abduxit.	[386
§ 38 omnia domi nascuntur, lana, cerae, piper.	[387
§ 38. Mel Atticum ut domi nasceretur, apes ab Ath	enis,
jussit adferri obiter, ut vernaculae quae sint, meliuscul	lae a
Graeculis fient.	[388
§ 47. Continuoque cocum vocari jussit et clara vo	ce:
Empticius (es) an, inquit, domi natus?	[389
§ 57. Et habebam in domo, qui mihi pedem oppo-	neret
hac illac.	[390
§ 64. Nemo, inquit, in domo mea me plus amat.	[391
§ 91 omnium eundem esse exitum et idem o	lomi-
cilium.	[392
§ 20. Rogo, inquam, domina, si quid tristius p	aras,
celerius confice.	[393
§ 20. Non, inquam, domina, hac ratione frui po	oterit
votis domina tua.	[394
§ 24. Quaeso, inquam, domina, certe Embasico	etam
jusseras dari.	[395
§ 34. Laudatus propter elegantiam dominus.	[396
§ 37 puto decumam partem (Trimalchionis fam	iliae)
esse quae dominum suum noverit.	[397
§ 45 deprehensus est, cum dominam suam del	ecta-
retur.	[398
§ 54 brachium domini contusum invol	verat
lana.	[399
§ 57. Dedi operam, ut domino satis facerem.	[400
§ 58. Plane qualis dominus, talis est servus.	[401
§ 58. Nec sursum nec deorsum non cresco, nisi dom	inum
tuum in rutae folium [non] coniecero.	[402
§ 58. Curabo, longe tibi sit comula ista besalis et	t do-
minus dupundiarius.	[403
§ 62. Forte dominus Capuam exierat.	[404
e co no o administration and	F

§ 67. Domini, inquit, mei beneficio nemo habet	me-
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	406
§ 70coepit dominum suum provocare.	
§ 71gratias agere indulgentiae coeperant domini.	
§ 75ad delicias ipsimi [domini] annos quattuorde	
	409
• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	410
§ 100. Quid porro ad rem pertinet, si dixero Lyca	
, ,	411
§ 107. Saevi domini crudelitatem suam impediunt.	• •
§ 110 corimbioque dominae puero adornat caput.	
§ 111 expugnare dominae pertinaciam coepit. [
§ 113nec domini supercilium induebat, sed a	
	415
§ 117. Quid ergo cessamus mimum compone	
facile ergo me dominum, si negotiatio placet. Nemo au	ısus
est artem damnare nihil auferentem. Itaque ut duraret in	nter
omnes tutum mendacium, in verba Eumolpi sacramen	tum
juravimus: uri, vinciri, verberari ferroque necari et quico	quid
aliud Eumolpus jussisset. Tamquam legitimi gladiatores	do-
mino corpora animasque religiosissime addicimus.	416
§ 126. Ex hac nota domina mea est.	417
§ 129. Cubiculum Chrysis intravit codicillosque n	
• •	418
§ 130. Fateor me, domina, saepe peccasse Cu	•
• •	419
•	420
§ 140. Coraci imperavit, ut lectum, in quo ipse jace	•
subiret positisque in pavimento manibus dominum lumbis	
	421
§ 68. Servus qui ad pedes Habinnae sedebat, jus	•
credo, a domino suo, proclamavit subito canora voce:	-u - ,
credo, a domino suo, prociamavit subito canora voce:	

Interea medium Aeneas jam classe tenebat.

[422

meae servis) auferri.

§ 105. ... jussi squalorem (comarum) damnatis (domus

[423

§ 28. QVISQVIS · SERVVS	
SINE · DOMINICO · IVSSV · FORAS · EXIERIT	
ADCIPIET · PLAGAS · CENTVM ·	[424
·	
§ 54 venit decretum Trimalchionis.	[425
§ 34 animadvertit Trimalchio, colaphisque obiu	_
puerum ac proiicere rursus parapsidem jussit.	426
§ 45. Quid servus peccavit, qui coactus est facere?	-
§ 45. Glyco autem dispensatorem (qui deprehens	•
0 10	
	[428
§ 49. Trimalchio exlamat: despolia. Non fit	
despoliatur cocus atque inter duos tortores moestus	_
sistit.	[429
§ 53 atriensis Baias relegatus : reus factus di	-
sator.	[430
§ 53. Mithridates servus in crucem actus est, quia	
nostri genio male dixerat.	[431
§ 54 verberari coepit (servus).	[432
§ 54 in vicem poenae venit decretum Trimalch	
quo puerum jussit liberum esse, ne quis posset dicere, ta	ntum
virum esse a servo vulneratum.	[433
§ 79. Sic me salvum habeatis, ut ego sic solebam ipsu	mam
meam debattuere, ut etiam dominus suspicaretur: et ide	o me
in vilicationem relegavit.	[434
§ 102: Conclamabo deinde nocte servos poenam	gra-
viorem timentes praecipitasse se in mare.	[435
§ 105 placuit quadragenas utrique plagas imp	
Et ego tres plagas Spartana nobilitate concoxi.	[436
§ 115immo hanc poenam (ignis) gravissimam	• • •
dimus, ubi servis irascimur,	[437

§ 130. Sive occidere placet, ferro meo venio sive ver-
beribus contenta es, curro nudus ad dominam. [438
§ 139. Vix enim posse fieri, ut rabies irascentis (domini)
sine verberet consideret. [439
§ 38 est tamen sub alapha, et non vult sibi male. [440
§ 41. Ad quem sonum conversus Trimalchio: Dionyse
inquit, liber esto! [441
§ 42plantus est optime: manumisit aliquot. [442
§ 54 puerum jussit liberum esse. [443
§ 65. Scissa lautum novendiale servo suo misello fa-
ciebat, quem mortuum manu miserat (agli effetti della vi-
cesima?) [444
§ 71 omnes illos in testamento meo manumitto. [445
§ 58. Quando vicensimam numerasti? [446
§ 65. Et puto, cum vicensimariis, magnam mantissam
habet: quinquaginta enim millibus aestimant mortuum (manu
missum). [447
§ 71 Lego Carioni (servo) quoquid insulam et vicen-
simam et lectum stratum. [448
§ 38. Reliquos autem collibertos eius cave contemnas. [449
§ 38. Quid ille qui libertini loco jacet? [450
§ 41 in multas cogitationes diductus sum, quare
aper pileatus intrasset At ille: Hic aper, quum heri
summa cena eum vindicasset, a convivis dimissus est, itaque
hodie tamquan libertus in convivium revertitur. [451
§ 41. Ad quem sonum conversus Trimalchio: Dionyse,
inquit, liber esto! Puer detraxit pileum apro, capitique suo
imposuit. [452
§ 48. Ego (inquit Trimalchio) etiam si causas non ago,
in domusionem tamen literas didici. Et ne me putes studia
fastiditum, II bybliothecas habeo, unam Graecam, alteram
latinam. [453
§ 53 repudiata a circitore liberta. [454

§ 57 unus ex conlibertis Trimalchionis	excan-
duit.	[455
§ 58istud colliberto meo dono.	[456
§ 71. C · POMPEIVS • TRIMALCHIO · MAECENATIANV	S
HIC · REQVIESCIT	
HVIC · SEVIRATVS · ABSENTI · DECRETVS · EST	
QVVM · POSSET · IN · OMNIBVS · DECVRIIS · ROMAE · ES	SE
TAMEN · NOLVIT	
PIVS · FORTIS · FIDELIS	
EX • PARVO • CREVIT	
SESTERTIVM · RELIQUIT · TRECENTIES	
NEC • VMQVAM • PHILOSOPHVM • AVDIVIT	
VALE • ET • TV	[457
	2
§ 74. Ambubaia non meminit, sed de machina	illam
sustuli, hominem inter homines feci.	458
§ 76 coepi libertos faenerare.	[459
§ 32. Habebat (Trimalchio) in minimo digito sir	
manus annulum grandem subauratum: extremo vero a	
digiti sequentis minorem, ut mihi videbatur, totum au	
sed plane ferreis veluti stellis ferruminatum.	[460
§ 71. Te rogo, ut facias me cum anulis	
quinque et nummos in publico de saeculo effundentem.	
§ 39. Patrono meo ossa bene quiescant, qui me hon	_
9 33 an one mee open bene datebeatti, dat me non	

§ 76. ... redemi fundos omnes, qui patroni mei fue-

inter homines voluit esse.

rant.

[463

IX (464 - 527)

Pater familiae — Uxorem ducere — Liberos tollere.	
Patrimonium — Rei vindicatio — Amministrazione della sostanza	domestica
per liberti e servi: ratiocinatores, procurator qui rationes adcipi	it, dispen-
sator, actuarius e rendiconto periodico generale.	•
Contratti speciali — Permutatio — Emptio-venditio — Locazione di	opere
Mutuo - Prestito ad interesse - Commodato.	•
Iniuria.	
Dolus malus.	
Esecuzione delle obbligazioni: bando di vendita all'incanto.	
Hereditas, hereditatem accipere, sui heredes — Testamento — Isti	tuzione di
erede; legati; legato sub condicione; legato sub modo —	Diritto di
sepolcro regolato dal testatore.	
§ 31. Pantomimi chorum, non patris familiae tri	iclinium
crederes.	[464
§ 85 excogitavi rationem, qua non esser	
familiae suspectus amator.	[465
§ 116. Qui uxores unquam duxerunt ad s	summos
honores perveniunt.	[466
§ 37. Uxor, inquit, Trimalchionis, Fortunata app	• •
quae nummos modio metitur.	[467
§ 116. In hac urbe nemo liberos tollit.	[468
§ 43 nescio cui terrae filio patrimonium elegav	it. [469
§ 45. Ut quadringenta impendat, non sentiet p	atrimo-
nium illius, et sempiterno nominabitur.	[470
§ 70. Ita crescam patrimonio, non corpore, ut ist	
meus de porco fecit.	[471
§ 105. Ad summam, adhuc patrimonii mei r	•
olent.	472
§ 115. Nempe hic proxima luce patrimonii sui	
•	_
inspexit.	[473
§ 12quo jure rem nostram vindicamus?	
8 14 pro illa parte vindicabant pretiociccim	2m 176

stem ,	pro	hac	pannuciam	ne	centonibus	quidem	bonis	di-
gnam.							[.	475

- § 29. Hinc quemadmodum (Trimalchio) ratiocinari didicisset... pictor... reddiderat. [476
- § 30. ... ad triclinium perveneramus, in cuius parte prima procurator rationes adcipiebat. [477
- § 30. ... dispensatoremque in primore atrio aureos numerantem deprecati sumus. [478
- § 45. Glyco autem, sestertiarius homo, dispensatorem [qui deprehensus est, quum dominam suam delectaretur] ad bestias dedit. [479
- § 53. Et plane interpellavit saltationis libidinem actuarius, qui tamquam urbis acta recitavit : « VII Kalendas sextiles : in praedio Cumano, quod est Trimalchionis, nati sunt pueri XXX, puellae XL; sublata in horreum ex arca tritici milia modium quingenta; boves domiti quingenti. Eodem die: Mithridates servus in crucem actus est, quia Gai nostri genio male dixerat. Eodem die: in arcam relatum est, quod collocari non potuit, sestertium centies. Eodem die: incendium factum est in hortis Pompejanis, ortum ex aedibus Nastae vilici ». « Quid? » inquit Trimalchio « quando mihi Pompejani horti empti sunt? ». « Anno priore » inquit actuarius « et ideo in rationem nondum venerunt ». Excanduit Trimalchio et « Quicumque » inquit « mihi fundi empti fuerint, nisi intra sextum mensem sciero, in rationes meas inferri vetuo ». Iam etiam edicta aedilium recitabantur et saltuariorum testamenta, quibus Trimalchio cum elogio exheredabatur; jam nomina vilicorum et repudiata a circitore liberta in balneatoris contubernio et atriensis Bajas relegatus; jam reus factus dispensator et judicium inter cubicularios actum.
- § 57. Annis quadraginta servivi; nemo tamen sciit, utrum servus essem an liber. [481]
 - § 15. ...rustico mulierique placebat permutatio. [482

§ 12 si quem forte emptorem splendor vestis p	osset
adducere.	[483
§ 14. Mihi plane placet emere.	[484
§ 38. Ipse enim domum emit.	[485
§ 38 arietes a Tarento emit.	[486
§ 38. Ecce intra hos dies scripsit, ut illi ex India se	emen
boletorum mitteretur.	[487
§ 53. Quid? inquit Trimalchio, quando mihi Pomp	ejani
horti empti sunt? Quicumque mihi fundi empti fuerint	, nisi
intra sextum mensem sciero, in rationes meas inferri vetuo.	[488
§ 44. Asse panem quem emisses, non potuisses	cum
altero devorare.	[489
§ 44 casulas meas vendam.	[490
§ 46. Emi aliquot libra rubricata.	[491
§ 57 glebulas emi.	[492
§ 47. Continuoque cocum vocari jussit et clara vo	ce:
Empticius (es) an, inquit, domi natus?	[493
§ 52 meum enim intelligere nulla pecunia vendo.	[494
§ 67. Excatarissasti me, ut tibi emerem fabam vitream.	[495
§ 68. Illum emi trecentis denariis	[496
§ 75. Bene emo, bene vendo.	[497
§ 76 omnia vestimenta vendidit.	[498
§ 86. Scis quanto facilius sit, columbas gallosque ga	llin a -
ceos emere quam asturconem.	[499
§ 112 quicquid boni per facultates poterat, co	eme-
bat.	[500
§ 137 duos aureos pono, unde possitis an	seres
emere.	[501
§ 117 mercennarius Corax, detrectator minist	erii ,
posita frequentius sarcina male dicebat properantibus affi	rma-
batque se aut projecturum sarcinas aut cum onere fugitu	rum.
Quid vos, inquit, jumentum me putatis esse aut lapida	riam
navem? Hominis operas locavi, non caballi. Nec minus	liber
sum, quam vos.	[502

Digitized by Google

§ 76 coepi libertos faenerare.	[503
§ 58. Eamus in forum et pecuniam mutuemur.	[504
§ 83. Qui pelago credit, magno se faenore tollit.	[505
§ 126 superbiam captas vendisque, non	com-
modas Sive ergo nobis vendis quod peto, mercator pe	aratus
est, sive quod humanius est, commodas, effice ut bene	ficium
debeamus.	[506
§ 119 pro singulis iniuriis numerabis denario	s du-
cenos.	[507
§ 101 comprehendi Eumolpi genua est: «	Mors
venit, quae, nisi per te non licet, potest esse pro mun	ere ».
Inumdatus hac Eumolpus invidia jurat per deos deasq	ue se
neque scire quid acciderit, nec ullum dolum malum co	
adhibuisse, sed mente simplicissima et vera fide in nav	
comites induxisse.	[508
§ 38 quum timeret ne creditores illum contu	rbare
existimarent, hoc titulo auctionem proscripsit:	
IVI IVE . PROCUI VE	
IVLIVS • PROCVLVS AUCTIONEM • FACIET • PERUM · SUPERVACUARUM	Ísoo
1VLIVS • PROCVLVS AVCTIONEM • FACIET • RERVM · SVPERVACVARVM	[509
	[509 [510
AVCTIONEM • FACIET • RERVM · SVPERVACVARVM	-
AVCTIONEM • FACIET • RERVM · SVPERVACVARVM § 43 heredîtatem adcepit.	[510 [511
§ 43 hereditatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem	[510 [511 [512
§ 43 hereditatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem § 140. Matrona saepe hereditates extorserat.	[510 [511 [512
§ 43 heredîtatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem § 140. Matrona saepe hereditates extorserat. § 116 quisquis suos heredes habet, non ad c	[510 [511 [512 cenas,
§ 43 hereditatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem § 140. Matrona saepe hereditates extorserat. § 116 quisquis suos heredes habet, non ad citon ad spectacula admittitur.	[510 [511 [512 cenas, [513 [514
§ 43 hereditatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem § 140. Matrona saepe hereditates extorserat. § 116 quisquis suos heredes habet, non ad citon ad spectacula admittitur. § 47 testamento Pansae tibi relictus sum.	[510 [511 [512 cenas, [513 [514
§ 43 hereditatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem § 140. Matrona saepe hereditates extorserat. § 116 quisquis suos heredes habet, non ad conon ad spectacula admittitur. § 47 testamento Pansae tibi relictus sum. § 53. Iam recitabantur saltuariorum testam	[510 [511 [512 eenas, [513 [514 eenta,
\$ 43 hereditatem adcepit. \$ 77. Praeterea cito accipiam hereditatem \$ 140. Matrona saepe hereditates extorserat. \$ 116 quisquis suos heredes habet, non ad comon ad spectacula admittitur. \$ 47 testamento Pansae tibi relictus sum. \$ 53. Iam recitabantur saltuariorum testam quibus Trimalchio cum elogio exheredabatur. \$ 71 omnes illos in testamento meo manu mitto, \$ 71 exemplar testamenti jussit afferri et tot	[510 [511 [512 eenas, [513 [514 eenta, [515 [516
§ 43 hereditatem adcepit. § 77. Praeterea cito accipiam hereditatem § 140. Matrona saepe hereditates extorserat. § 116 quisquis suos heredes habet, non ad conon ad spectacula admittitur. § 47 testamento Pansae tibi relictus sum. § 53. Iam recitabantur saltuariorum testam quibus Trimalchio cum elogio exheredabatur. § 71 omnes illos in testamento meo manu mitto, § 71 exemplar testamenti jussit afferri et tot primo ad ultimum ingemescente familia recitavit.	[510 [511 [512 eenas, [513 [514 eenta, [515 [516 um a [517
\$ 43 hereditatem adcepit. \$ 77. Praeterea cito accipiam hereditatem \$ 140. Matrona saepe hereditates extorserat. \$ 116 quisquis suos heredes habet, non ad comon ad spectacula admittitur. \$ 47 testamento Pansae tibi relictus sum. \$ 53. Iam recitabantur saltuariorum testam quibus Trimalchio cum elogio exheredabatur. \$ 71 omnes illos in testamento meo manu mitto, \$ 71 exemplar testamenti jussit afferri et tot	[510 [511 [512 eenas, [513 [514 eenta, [515 [516 um a [517

- § 71. Nam Fortunatam meam heredem facio. [519
- § 71. Philargyro etiam fundum lego et contubernalem suam, Carioni quoque insulam et vicensimam et lectum stratum.
- § 71.... exemplar testamenti... recitavit. Respiciens deinde Habinnam: Quid dicis, inquit, amice carissime? aedificas monumentum meum quemadmodum te jussi? [521]
 - § 76. ... coheredem me Caesari fecit. [522
- § 117. ... sedeat praeterea quotidie ad rationes tabulasque testamenti omnibus mensibus renovet. [523
- § 141. Omnes, qui in testamento meo legata habent, praeter libertos meos hac condicione percipient, quae dedi, si corpus meum in partes conciderint et astante populo comederint.
 - § 71. ... adici volo:

HOC • MONVMENTVM • HEREDEM • NON • SEQVATVR •

Ceterum erit mihi curae, ut testamento caveam, ne mortuus iniuriam accipiam. Praeponam enim unum ex libertis sepulcro meo custodiae causa. [525]

Questi, come ho detto, i passi principali del Nostro per una utile — e non poco interessante — ricostruzione di storia e di diritto.

Necessario è però, ad intenderne con serietà e rigore la portata, procedere al loro esame dietro una larga indagine preliminare sul carattere del periodo storico e giuridico al quale le satire petroniane vadano assegnate, e sul valore assoluto o relativo di alcune espressioni filologicamente discusse o discutibili. Un lavoro sicuro e completo in proposito, così come io penso, non può non contenere:

una introduzione sul fondamento sociale del diritto pubblico romano nel periodo storico 1-50 p. Chr. n.;

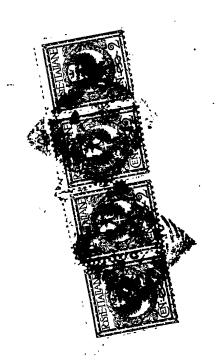
la vita di Petronio Arbitro, per una individuazione incontrovertibile del luogo e del tempo dell'azione;

la discussione minuta dei passi del Nostro, relativi al diritto delle colonie greche d'Italia;

in una prima appendice la critica filologica di alcuni passi;

in una seconda appendice la bibliografia generale e speciale sull'argomento;

in ultima appendice una traduzione rigorosissima delle Satire, a norma della lezione buecheleriana definitiva.

Hurber - Luchinis Pry L. Luchinis Piaga & Pietra 26

Digitized by Google

